

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

พุทธศักราช ๒๕๒๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารตามข้อ ๑ และข้อ ๒ และพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) อายุขั้นต่ำของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม กับอายุของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) ต้องมีคู่สมรส เว้นแต่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นผู้มีสัญชาติไทย

(๓) ต้องเป็นครอบครัวที่มีความเหมาะสมและมีเหตุผลอันสมควรที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามที่ปรากฏในรายละเอียดของรายงานการศึกษาสภาพครอบครัว

(๔) ต้องเป็นผู้ที่สามารถรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมายของประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่

ในกรณีที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมขาดคุณสมบัติตาม (๒) ระหว่างการทดลองเลี้ยงดูเด็กหรือเมื่อทดลองเลี้ยงดูเด็กครบกำหนดแล้วคณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจพิจารณาสั่งให้ทดลองเลี้ยงดูเด็กต่อไปหรือส่งอนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๖ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรสต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูด้วยตนเอง ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถจะมาได้ ต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอนุญาตให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคู่สมรสไม่ต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูด้วยตนเองได้ ถ้าเด็กนั้นอยู่ในต่างประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรสมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือได้เดินทางไปยังประเทศนั้นโดยชอบแล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๙

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๖๒ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๒๙)